

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 47
Apare în fiecare Sămbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lac Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 64939

Sămbătă,
23 Noiembrie 1940

Invățăturile recoltei

de E. Truja

„Incununezi anul cu bunătație tale”. Psalmul 65:11.

A sosit toamna cu gloriile ei. Ne uităm la cele culese și facem socoteala, de ce ne trebuie iarna. Creștinul se bucură în inima lui văzând, că Dumnezeu răspunde la rugăciunea lui cu pâinea cea de toate zilele. Și noi putem vedea lucruri minunate în recolta noastră, dacă avem ochi să privim la ea. Sunt multe învățături, pe cari le putem lua pentru sufletul nostru.

1. **Dumnezeu este bun.** El ne dă grâu. „I uzi brazdele, îi sfărâmi sulgarul, îi moie, cu ploaia, și îi binecuvântezi rasadul”. Pâinea se găsește într-o formă sau alta la toate popoarele. O colegă japoneză mi-a scris nu demult că, anul trecut ploaia în Japonia a sosit și oamenii pun orezul. Pentru ei orezul este pâine. Și Dumnezeu le trimite și lor ploaia, ca și nouă.

Inimile noastre să fie pline de mulțumire pentru bunătația lui Dumnezeu. Rugăciunea la masă să nu devină doar o formă, ci o expresie a recunoștinței, o vărsare a mulțumirii inimii noastre! Mâna lui Dumnezeu pregătește o masă bogată, zilnic, pentru lumea întreagă.

2. **Ascultarea legii.** O altă învățătură dela recoltă este faptul, că Dumnezeu lucrează după legi făcute de El. „Cât va fi pământul, nu va înceta sămănatul și secera, frigul și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea”. Geneza 8:22. Dela început s'au stabilit aceste legi și ele sunt neschimbătoare. Munca omenească are rezultat numai întrucât se conformă acestor legi. Acel care vrea să aibă o recoltă, trebuie să sămene la timp potrivit. Cine vrea să mănânce iarna, trebuie să lucreze vara.

În lucrurile spirituale avem a-

celeș legi. „Nu vă înșelați, Dumnezeu nu se lasă să fie batjocorit. Ce seamănă omul, aceea va și secera”. Cine seamănă în firea lui pământească, va secera din firea pământească putrezirea; dar cine seamănă în Duhul, va secera din Duhul, va secera din Duhul vieții veșnică. Să nu obosim în facerea binelui; căci la vremea potrivită vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.

3. **Răbdare.** După ce sădim semințele, așteptăm cu răbdare creșterea plantelor. Grâul care se seamănă în Octombrie se seceră în Iulie. Nu căuta fructe în Ianuarie. Așteaptă!

„El a mai zis: Cu Impărăția lui Dumnezeu este ca atunci, când aruncă un om sămânța în pământ; fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua sămânța încolțește și crește fără să știe el. Pământul singur: întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic și când este coaptă roada, pune îndată secera în ea, pentru că a venit secerișul”. Marcu 4:26—29.

În viața noastră spirituală noi am vrea să creștem mai repede. Ne descurajăm când nu devenim sfinți într'un an sau cinci ani. Am vrea ca prietenii să înțeleagă imediat cuvântul lui Dumnezeu și să și aducă roade. Fii răbdător cu copiii tăi, cu elevii tăi, cu frații tineri. Fiecare creștin să fie răbdător unul cu altul și cu el însuși. Nu devenim desăvârșiți într'un an.

4. **Colaborare.** Lucrătorii trebuie să coopereze în munca lumii. Plugarul, sămănătorul, secerătorul se unesc în lucrul câmpului. Plugarul n'a făcut plugul pe care el îl folosește; nici sămănătorul coșul lui sau traista lui, nici secerătorul secera lui. Alte mâini au zidit

grânarele. Cine poate număra câte mâini au lucrat ca noi să avem o pâine pe masă? „În adevăr, niciunul din noi nu trăiește pentru sine, și niciunul din noi nu moare pentru sine”. Romani 14:7.

În lucrul lui Dumnezeu fiecare membru al trupului lui Hristos are munca lui. Fiecare trebuie să colaboreze la lățirea împărăției lui Hristos. Unul sădesește, altul seceră. Dumnezeu este acel care face să crească.

5. **Speranța.** Sub ceruri întunecoase de iarnă, sub brumă și zăpada crește grâul. Soarele de vară îl va coace. Să nu pierdem nădejdea, când zilele sunt negre și friguroase. Dumnezeu prin natură lucrează și în timpurile acelea. Fie că recolta este bună sau slabă, semințele vor păstra miezul, viața tuturor recoltelor din trecut și cele viitoare.

„De aceea, preafubiți mei frați, fiți tari, neclintiți, sporiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică”. Romani 15:58.

Dar să nu uităm, că viața rămâne în semințele păstrate, chiar, sute de ani. Odată un călător a dus din Europa mai multe lucruri într'o insulă din Oceanul Pacific, lucrul cari au reprezentat viața din Europa. Ele au fost puse într'un muzeu. Între ele erau și câteva boabe de grâu. Ele au fost așezate într'o cutie frumoasă și păstrate în acest muzeu, unde au stat mai mult de 100 de ani. Cineva a dorit să știe, dacă mai există viață în ele și le-a plantat. Odată puse în pământ, încălzite de soare și udare, ele au încolțit, crescut și au adus rodul lor. Cât timp au fost în muzeu viața a rămas în ele, dar nu a produs nimic. Ca să

(Continuare în pag. 2-a)

Farul Creștin

Foale religioase

Apare sub îngrijirea unui comitet
Girant responsabil: N. ONCU
Redactor: Alexa Popovici

Anul VIII. No. 47 Sâmbătă 23 Noembrie 1940
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.
In străinătate 300 lei.
In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația

Arad, Str. Lăsa Barna 4.

Telefon: N. Oncu. Arad, în Sâmbăta 4

DELA REDACȚIE

Aducem la cunoștința abonaților că, pentru anul 1941, din pricina scumpirii tuturor, un abonament la Farul Creștin pe un an costă 120 lei, și pe jumătate an 65 lei. Un abonament la Călăuza pe un an 30 lei.

• • •

Repetăm din nou că, un abonament de probă la Farul dela 15 Nov. și până la 31 Dec. 1940 costă numai 10 lei.

Dăm astfel ocazie oricui să devină abonată al revistei noastre. Vrem să jertfim chiar, și acest abonament e un sacrificiu, ca toți frații, toate familiile să aibă un abonament la Farul Creștin.

Facem un călduros apel la toți predicatorii și sprijinatorii noștri să stea de vorbă cu cel ce nu au abonată și să caute să-l convingă să-l facă.

Invățăturile recoltei

(Urmare din pagina 1-a)

producă recoltă, semințele trebuie să fie aruncate și îngropate, trebuie să se descompună, să se piardă, pentru ca viața ascunsă în ele să iasă.

Fiecare creștin are o viață nouă în el. El poate să o păstreze, să o ascundă și să nu aducă nicio roadă spirituală. Ca să aducă o recoltă spirituală trebuie să se arunce în lucru, trebuie să se sacrifice pe el însuși. „Adevărat, adevărat vă spun, că dacă grăuntele de grâu, care a căzut pe pământ, nu moare, rămâne singur, dar dacă moare, aduce multă roadă”.

Raportul lunar al echipelor de salvare

„Dacă nu creștem putrezim,
Vrem să jertfim și să
ne jertfim”.

Scopul este dublu; ca alți tineri să formeze echipe noi, să fie inspirați și celalți să pășească pe tărâmul unei vieți practice și binecuvântate. Am văzut un tablou mare, lucrat special, unde se vede o echipă de trei tineri într-o corabie pe mare. În mijlocul valurilor înfuriate se văd mulți care se tneacă, iar ei aruncă funii de salvare pe care stă scris, Ioan 3, 16, Ioan 6. 37.

Într-o biserică după o activitate de o lună, echipele au dat următorul raport:

Vizitarea bolnavilor și a saracilor

Echipa noastră a făcut o întrunire la o sora bolnavă, care n'a fost vizitată de mult. Am cântat cântări de îmbrăburare, ne-am rugat stăruitor pentru ca Dumnezeu să binecuvinteze după voia Lui cu sănătate și cu mai multă putere spirituală. S'a rugat și familia. Ne-am interesat deamănuntul de starea materială a bolnavei. Aceasta vizită a fost ca o ploaie binefăcătoare după o secetă îndelungată.

Am vizitat un frate bătrân, bolnav, care trăiește singur în greutăți mari, i s'a adus pâine, zahăr, și alte lucruri trebuincioase. Am citit cuvinte de mângâiere din Evanghelie, am cântat cântări, ne-am rugat; atmosfera spirituală a fost foarte potrivită. Bătrânul frate plângea de emoție.

Am vizitat o altă femeie bolnavă, am cântat, am citit și ne-am rugat, deasemenea am împărțit și cărți frumoase de citit și alte lucruri, de care au nevoie bolnavii.

Deasemenea au fost vizitați unii bolnavi și în spital. Li s'a împărțit mângâiere îndeajuns, și de ce aveau strictă nevoie. O bolnavă s'a rugat stăruitor pentru mântuirea sufletului. Credem, că Duhul lui Dumnezeu i-a dat timp și ocazie să se gândească la veșnicie.

Echipa a vizitat o familie bolnavă, la doi bătrâni nepuțincoși, li s'a adus mâncare, ne-am rugat împreună, li s'a citit cuvinte de mângâiere și de mântuire. Ei plângeau, ce multă nevoie este de mângâiere.

Am cumpărat prăjituri și ne-am dus la Azil. Înainte de a merge, echipa s'a întrunit la o soră pentru rugăciune și înălțare spirituală. Am stat de vorbă cu femeile bătrâne, cele mai multe sunt și bolnave. Ne-am mirat că, o femeie oarbă, care prin aceasta nenorocire vede mâna iubitoare a lui Dumnezeu, are o credință neclintită într-o viață de odihnă feri-

cită cu Domnul. O altă oarbă, care e mai tare, spăla cu bucurie pentru ca bolnave. Dumnezeu ne-a ajutat ca să fim de folos și mângâiere acolo.

Echipa noastră a bătut la ușa unor case plină de sărăcie. După mai multe vorbe am văzut că acei copii n'au cărți și cărți pentru școală, imediat am căutat să le procurăm cele de trebuință. Într-o echipă a avut o întrunire de rugăciune și reîmprespărire spirituală.

Au mai fost vizitate vreo cinci familii sărace de echipe, li s'a venit în ajutor și tot odată s'a căutat ca să li se dea un nou curaj de viață, o nouă inspirație și nădejde mântuitoare, într-o viață nouă. Pe acest teren am avut binecuvântări mari.

Vizitarea cărciumilor și a altor localuri păcătoase

Pe acest teren e mai greu, echipele în formare au evitat până acum să dea bucurie prin acele locuri. Totuși din când în când ne-am dus și pe acolo. Au fost în total vreo patru vizite prin cărciumi, care au fost dealtfel încununat cu binecuvântări.

Li s'a predicat Evanghelia mântuirii, pe Hristos crucificat, care rupe lanțurile patimilor distrugătoare de familie și de neam. De cele mai multe ori a fost de față și poliția care s'a arătat mulțumită de ideea nouă în țara nouă. Li s'a împărțit la bețivi cărți și tractate. Aceste echipe vor lua adresele celor mai primordiosi bețivi le vor vizita pe la casele lor, pentruca să poată primi mântuirea, pe Hristos, care iartă și reînvieste ființa umană. Astfel vor putea fi redați țării ca cetățeni noi, mântuiți și cinstiți. Până acum n'avem pe acest teren binecuvântări speciale; Duhul lui Dumnezeu lucrează după eum am văzut pe acest teren.

Vizitarea celor închși

Echipa aceasta a încercat să facă ceva în pușcărie. Prima ocazie a fost, când li s'a distribuit Evanghelia, și alte cărți, care arătau cum Hristos mântuiește și spală pe orice păcătos de toate păcatele. Atunci li s'a arătat cazuri, când mări păcătoși au fost mântuiți.

În special au fost vizitați întemnițații care sunt din teritoriile răpitate. Li s'a adus mâncare, s'a discutat despre oportunitatea mântuirii. Li s'a arătat că, cel mai mari păcătoși pot deveni prin Hristos cei mai mari sfinți. Cazul apostolului Pavel. Li s'a făcut vreo cinci vizite. Suntem recunoscători și mulțumitori lui Dumnezeu pentru ocaziile ce ne-a dat pe acest teren.

PESCARUL

DATORII PENTRU EVANGHELIZARE

de Petru Popovici

După cum clădirea înaltă e făcută prin grija de fiecare cărămidă mică, altfel zidurile devin spălmate sau chiar se dărâna, tot așa și noi ne putem îndeplini această însărcinare mare de a clădi Impărația lui Dumnezeu prin îndeplinirea unor datorii mai mărunte. Acestor datorii mici mulți nu le dau importanță și atunci se miră că, nu au reușit în lucrul lor. Datoriile acelea mărunte pe cari le avem dacă ținem evanghelizare se impart numai în două:

Datoriile membrilor

— Ei trebuie să fie uniți. Uniunea face puterea. Fiindcă toți au aceeași însărcinare, ei trebuie să fie uniți în îndeplinirea ei.

— Să aibe toți aceeași țintă: câștigarea sufletelor pierdute pentru Mântuitorul. „Patru boi nu vor putea să tragă un car la deal, dacă în partea dinapoi a carului e înhamat un singur măgar, care să tragă la vale” — a spus cineva.

— Să fie harnici. Dacă membrii unei biserici lasă totul pe predicator, acolo va fi slabă ispravă. Evanghelizarea nu e numai lucrul predicatorului, ci o întregii biserici. Fiecare membru trebuie să cheme pe alții și să stăruiască de ei, ca să vină la evanghelizare. „Duceți-vă și siliți-i să intre.”

— Să fie rugativi. Fiecare în rugăciunea sa secretă să mijlocească înaintea lui Dumnezeu pentru cei ce ascultă Evanghelia și pentru cel ce o vestește. E bine dacă cu o jumătate de oră înainte de începerea programului de evanghelizare, s'ar întruni membrii cu predicatorul pentru rugăciune comună. Convertirea celor trei mii dela Rusalii s'a datorat în mare parte rugăciunii lor de o săptămână.

— Să creadă în succes. Cine nu crede în succes, face lucrul numai de mântuială.

— Să fie la timp. Fiecare să facă tot posibilul ca la ora hotărâtă să fie la evanghelizare. E urât și chiar nepotrivit să vii în timpul predicii sau la sfârșit.

Datoriile predicatorului

Nu e de lipsă numai decât ca cel ce ține evanghelizarea să aibe nu știu câtă școală sau să fie seminarist. Unde se găsește așa ci-

neva e bine, dar fiindcă sunt puțini, nu trebuie să așteptăm numai după ei. Am văzut rezultate frumoase în urma unor evanghelizări ținute de oameni simpli. Ar fi bine dacă predicatorii dela sate ar face schimb între ei. Într'o comună străină ai mai mare influență. În felul acesta, frați ar putea începe o frumoasă mișcare în iarna aceasta, mergând unul în comuna celuilalt și ținând evanghelizări. În tot cazul, dela cel ce ține evanghelizarea — oricine ar fi el — se cere:

— Să aibe un dor aprins după sufletele pierdute. „Dă-mi suflete sau mor!” — era rugăciunea lui Knox, care a mișcat Scoția cu Evanghelia.

— Să fie în strânsă legătură cu Domnul. Rugăciunea lui să fie continuă și stăruitoare.

— Să lucreze desinteresat. Să se păzească ca să nu fie împins la această lucrare sfântă din iubire de bani sau din mândrie. Singurul lui scop să fie lățirea Impărației lui Dumnezeu.

— Să se pregătească bine. Nu trebuie să se răzime că „va vorbi Duhul” — aceasta a spus Domnul Iisus, că e numai înaintea ju-

decătoriilor. Pentru evanghelizare trebuie pregătire și atunci Dumnezeu va binecuvânta cu Duhul Său pregătirea noastră.

— Să arate clar mesajul Evangheliei, cuprinzând atât starea de păcat cât și dragostea mântuitoare a lui Dumnezeu.

— Să simțescă ce predică. Cuvintele lui să fie desprinse din el. Când vorbește despre grozăviile păcatului să se înfioare el în tîi, iar când vorbește despre bucuria mântuirii, să se vadă aceasta pe fața lui.

— Să-și simtă răspunderea. Când stă la amvon, el e în fața oamenilor, cari pot să fie mântuiți sau pierduți. Vieța lor de aici și din veșnicie e într'o mare măsură în mâna ta. De aceea fii conștient de locul pe care îl ocupi de răspunderea, pe care o ai și de prezența sfântă a lui Dumnezeu în vieța ta.

— Să trăiască ceea ce predică. Puterea vorbelor vine din sfințenia vieții. Fii sfânt și vei sfinti pe alții. „Dacă vieța ta va străluci ca fulgerul, atunci și cuvintele tale vor răsună ca tunetul”, — a spus Augustin.

DELA UNIUNE

Așa cum a fost convocat, comitetul „Uniunii Comunităților Crestine Baptiste din România” a ținut ședință, în zilele de 14 și 15 Noemvrie a. c. în Biserica Baptistă din Arad—Pârneava.

Darea de seamă a hotărârilor luate la această ședință, se va publica în numărul viitor al revistei noastre.

• • •

Se aduce la cunoștință că în conformitate cu hotărârile luate la conferințele din anii trecuți, „Uniunea Comunităților Crestine Baptiste” va ține în curând o nouă ediție a cărților de cântări, mai îngrijită și revăzută. Sperăm că această ediție va putea fi chiar și mai ieftină.

• • •

Mulumim fratilor și bisericilor, cari au mai trimis următoarele sume pentru Uniune:

Biserica Baptistă Netot, Făgăraș lei 55. Bis. Bapt. Poeni și Șeitin, Mun. lei 50. Deonisie Băbuț, Rozdești, Sibiu lei 100. Pagubă Moise, Grăniceri, Arad lei 600.

Ioachim și Marin Crușovan, Orșova lei 100. Bis. Bapt. Sălașul de Sus, Hunedoara lei 130. Bis. Bapt. Cerna lei 200. Bis. Bapt. I. Avram Iancu, Arad lei 160. Bis. Bapt. II. Avram Iancu, Arad lei 200. Bis. Bapt. Luminești, Arad lei 100. Bis. Bapt. Cortej, Hunedoara lei 100. Bis. Bapt. Vișoara, Turda lei 180. Bis. Bapt. Segarcea de Vale, Teleorman lei 110. Bis. Bapt. Negoiu, Hunedoara lei 210. Bis. Bapt. Zorlentul Mare, Caraș lei 71. Bis. Bapt. Milcoveni, Caraș lei 90. Bis. Bapt. Lalașint, Severin lei 250. Stancu Petru, Elisabeta, Teleorman lei 90. Bis. Bapt. Pesac, Timiș lei 170. Bis. Bapt. Marofin, Dărmănești, Suceava lei 60. Bis. Bapt. Avrig lei 63. Bis. Bapt. Hatag, Hunedoara lei 250. Bis. Bapt. Bacnea, Târnova Mică lei 140. Bis. Bapt. Almașul Mare, Alba lei 40. Bis. Bapt. Seușa, Alba lei 100. Bis. Bapt. Dulău, Caraș lei 110. Bis. Bapt. Potoc, Caraș lei 280. Adam Sezonov, Brăila lei 1500. Soc. Fem. Caransebeș lei 500. Bis. Bapt. Jegălia, Ialomița lei 70. Bis. Bapt. Jupalnic lei 100.

Cassier: Truța Petru, str. Berzei 29
București.

PREDICA DEPE MUNTE

Ev. Matei 5-7

Aceasta e poate una din cele mai lungi și mai pline de învățături predici a Domnului Isus. Aproupe sigur ea a fost rostită pe muntele Măslinilor. În fond ea nu e chiar o predică, ci instaurarea bisericii, e punerea bazelor ei, e o lecțiune, o prelegere, un curs de lecțiune creștină. Dealtfel Ev. Matei ne scrie în cap. 5:2, „când a început să vorbească și să-i INVETE...” Isus e învățătorul, iar ucenicii elevii.

Inchipuți-vă ce frumoasă privește. Pe muntele înverzit și acoperit cu flori, mulțimea așezată jos, ascultă cuvânt după cuvânt la învățătura Domnului. Lecțiunea nu era pentru toți; ea trebuie învățată, doar de ucenici, dar a putut stărni admirație din partea tuturor. „...no-roadele au rămas uimite de învățătura lui; căci El îi învăța ca unul care avea putere...” Matei 7:28, 29.

Această predică, cuvântare sau lecțiune poate fi cu drept cuvânt constituția împărăției lui Dumnezeu. Aici sunt reguli de viață, sunt norme de atitudine față de alții, sunt urmări ale traiului, e descoperită taina și cheia fericirii, legătura și comunicarea între om și Dumnezeu, felul nostru de a fi față de bunurilor noastre, etc., etc. Aici, în alte cuvinte, e construcția teoretică a creștinismului. În predica depe munte, Domnul Isus face tabloul religiei dorită de El, a religiei adevărate și în stare de a întrona binele, pacea și bucuria între oameni.

Privind la predica depe munte, vom observa cu ușurință câteva din principiile fundamentale ale bisericii creștine.

Întâi, **CA O RELIGIE SAU O BISERICĂ E PREȚUITĂ ȘI CALIFICATĂ DUPĂ VIAȚA ȘI FAPTELE CREDINCIOȘILOR EI.** „... Dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra?” — spune Domnul Isus. Și în adevăr, ce valoare poate pune cineva pe un om, care predică apa și bea vin, sau cinstea și el singur nu e cinstit, ori dreptatea și el face numai nedreptate?

Principiile religioase oricând ar fi de frumoase, de promițătoare, dacă nu sunt trăite, nu au nicio valoare, sunt fără viață, sunt ca sămânța din prăvălie. Iar pentru o manifestare e nevoie de un principiu sănătos și el să fie trădit. Cu aceasta au făcut minuni primii creștini. Ei erau credincioși și-L iubeau pe Isus și aceasta până acolo că, au devenit fanatici chiar.

Oricine azi știe, că biserica creștină din primul veac a fost o biserică vie, creatoare și sfântă. De ce? Pentru că așa au fost membrii ei. Credincioși cu credincios, fiecare în locul unde trăia, răspândea

lumina, și toți împreună au câștigat fama bisericii lor.

O altă învățătură e **CA DUPĂ FAPTA, PLATA.** Oamenii pe cari Domnul Isus îi numește fericți, merită să fie așa. Ei prin asta își iau plata lor. Lucrarea făcută sau atitudinea avută a avut ca rod și urmare fericirea. „Ceace sămână omul, aceea va și secera”. Asta o spune Noul Testament, asta e și legea naturii. Cel ce aruncă grâu în ogorul lui, grâu va și aduna, căci niciodată bobul de grâu nu se va transforma în porumb.

Apoi, că **INTRE UN CREDINCIOS ȘI UN NECREDINCIOS TREBUE SĂ FIE O DEOSEBIRE.** „Dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a Fariseilor, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor”, — a spus Domnul Isus. Un urmaș al lui Isus trebuie să aibă asemănare cu El și contrast cu lumea. Deosebire în gând, faptă, grai, etc. În nicio parte a vieții să nu fie găsită asemănare. Dacă cel din lume sunt buni, credincioșii trebuie să fie mai buni, să-i întreaacă. Asta în toate.

Pe lângă acestea, că **IN RELAȚIILE OAMENILOR UNII CU ALȚII, SĂ SE ȚINĂ SEAMA DE RELAȚIILE CU DUMNEZEU.** „Dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru din cer nu vă va ierta greșelile voastre”, sau regula de aur „ce vreți să-și facă oamenii, fă-le tu lor”, — în alte cuvinte, ce fie nu-ți place, altuia nu face. Iar dacă această regulă ar fi ținută, ar fi o putere care ne-ar presa să trăim în bune relații cu aproapele, ne-ar lega pe unii de alții. Ar dispărea certurile, invidiile, vorbirile de rău, etc.

Mai e aici **FELUL ȘI ATITUDINEA ÎN RUGĂCIUNE.** Domnul Isus ne spune aici, că nu mulțimea cuvintelor dau valoare rugăciunii, ci isvorul acestor cuvinte; că nu locul sau înșălțarea aduc ascultarea, ci sinceritatea și stăruința, cu care ne rugăm. Domnul Isus dă un model de a se ruga scurt, dar în care sunt incluse toate nevoile noastre, e tot ce trebuie să aibă o rugăciune. Avem în rugăciunea aceasta slavă, adorare, cerere, încredere, mărturisire. Cu aceasta ocazie ne descoperim valoarea rugăciunii secrete, a rugăciunii retrase.

Și în fine găsim aici **CERINȚA ÎNCREDERII ABSOLUTE, FĂRĂ REZERVE ȘI CONDIȚII.** Pentru aceasta ne arată cazul cu paserile și cu florile depe câmp. El ne cere aici atârănarea ființei noastre întru totul de El. Noi să trăim pe pământ, însă legați de cer. Viața noastră să fie în mâna și la voia Sa. Așa cum El vrea, așa să se desfășoare totul

din traiul nostru. Așa cere Domnul să fie credincioșii. „Și apoi cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui?” — întreabă El. Ce adevăr convingător! Ne frământăm, ne punem în joc totul și totuși nu e nimic în fața voinței lui Dumnezeu. El e totul.

Esti impacat cu Dumnezeu?

„Cum”, vei spune tu, „eu n'am nimic cu Dumnezeu! Nu i-am făcut niciodată niciun rău”. Se vede că nu știi ce este păcatul. Nu-ți dai seama că orice păcat al tău lovește deadreptul în Dumnezeu. Sfânta Evanghelie învață că, atunci când păcătuim, nu ne facem rău numai nouă și celor din jurul nostru, ci rănim pe Dumnezeu și ne răsculăm împotriva Lui. Deci, fiecare minciună a ta, fiecare gând rău, fiecare vorbă păcătoasă, — și ah, câte spui în fiecare zi! — toate acestea sunt îndreptate împotriva lui Dumnezeu. Păcatul de fiecare zi a format, cum spune prorocul Isaia, un zid de despărțire între tine și Dumnezeu. Dacă rămâi în starea în care te găsești acum, vei merge, când mori, deadreptul în iad.

Iată însă că Dumnezeu vrea să se împace cu tine. Sfântul Apostol Pavel spune:

„Dumnezeu era în Hristos. Împăcând lumea cu Sine, neîndându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări. Noi, dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos: și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!”

Cât de iubitor e Dumnezeu! Tu ești acela care ai adus ruptura între tine și El prin păcatele tale! Numai tu pierzi din despărțirea ta de Dumnezeu! El nu pierde nimic, dar sufletul tău merge în iad, dacă rămâneți neîmpăcați. Deci s'ar fi convenit ca tu să faci primul pas spre împăcare. Iată însă că Dumnezeu e Acela care întinde prima dată mâna de pace. El cel bun spre tine cel rău, El cel nevinovat spre tine cel vinovat! Ce iubitor e Tatăl cel ceresc!

Ceva mai mult! Tot El plătește pretul împăcării. Această pace costă mult. Păcatele pe cari le-ai făcut, trebuie ispășite. Dumnezeu cel drept numai atunci poate ierta pe păcătos, când păcatul e ispășit. Iată ce a făcut Dumnezeu în această privință: a dat pe Fiul Său prea iubit să moară pe cruce pentru păcatele tale, însă Dumnezeu a așezat asupra lui Hristos toată vina ta și El a murit încoronat cu spini și

(Continuare în pag. 8-a)

Există cer?

În fața unui mormânt proaspăt deschis, lângă un sicriu, când ne dăm mai bine seama, cât de trecători suntem și trebuie să ne închinăm în fața adevărului veșnic, că, pe pământ suntem numai niște niște pribeghi și călători, gândul nostru se zădărnicește și cu ardoare caută să găsească un răspuns la întrebarea de mai sus. Există cer? Vieța atât de dragă și scumpă a mai continua și dincolo de apele reci ale morții? Se termină totul la mormânt, sau, mormântul e o simplă trecere într-o fază în alta a vieții?

Iată numai câteva întrebări, pe care înfrământă oricine, când stă sau se schimbă printre morminte. Care-i răspunsul?

Oamenii necredincioși vin și cu teamă în suflete răspund: da, sfârșitul e la gura mormântului. Atât. Ei nu pot preciza, nu pot trece dincolo de moarte, nu pot sări în valea vieții traiul fără de capăt.

Oamenii credincioși însă, cei ce urmează pe urmele Domnului Isus, răspund și ei la întrebările de mai sus. În răspunsul lor însă, e bucurie, speranță, liniște. Există cer? Este vieță dincolo de mormânt? E casă pe malul celalalt al morții? Da, se grăbesc credincioșii să răspundă. Există cer, este vieță, mai avem o casă, adevărata noastră casă. Moartea? Ea e o punte, e o barcă cu care trecem de aici dincolo. Prin ea ajungem dela un mal la celalalt.

Și printre altele, credincioșii își întemeiază această învătătură și au la îndemână aceste câteva dovezi.

Întâi, că Domnul Isus a promis cerul, casa de dincolo de mormânt. Înainte de moarte El a spus: „Mă duc să vă pregătesc loc, ca acolo unde sunt eu, să fiți și voi”. Și credem în cuvintele Lui. „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece”. — a spus El. El ne-a făgăduit cerul, și El ni-l va da. Nimic nu poate pătrunde în lumea dincolo, de peste moarte, credința poate. Noi credem în El. Ceace El ne-a spus, sunt cuvinte sigure, spuse pentru că știa, și prin ele Domnul Isus toarna lumină pentru credincioși.

Dar nu numai atât, despre cer ne vorbește și Noul Testament. Și după mărturia Ap. Pavel. Evanghelia este puterea lui Dumnezeu. Iar dacă puterea vorbește de un lucru, trebuie să avem și siguranța că, ea-l poate și realiza, că poate crea cerul. În Apocalipsa, Ioan ne vorbește de cer cu atâta siguranță, cu atâta însoțire! Cerul există, e graiul întregii Evanghelii.

Apoi, suntem siguri că există cer, pentru că Dumnezeu are plăcere să lăminunată! Asta înseamnă că în vesnicie cuiască cu ai Săi. „Iată cortul lui Dum-

nezeu cu oamenii”, a exclamat unul din bătrâni către Ioan. Expresia aceasta e trăim împreună cu Dumnezeu. El are atâta plăcere de noi oamenii, atâta dragoste, că după mântuirea prin o jertfă așa de scumpă, ne ia cu El, aproape de El în cer. Ori o plăcere face totul pentru îndeplinirea ei. Nu-și va realiza Dumnezeu plăcerea Sa? Ba da. Va lua la El în cer pe toți credincioșii Săi. Iar dacă El are plăcere, va trăi cu ai Lui, deci există cer.

Și pe lângă acestea, mai avem o dovadă în sufletele noastre. Ele simt existența unei vieți dincolo de moarte. David scrie în psalmi: „Cum dorește un

cerb, izvorul de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine”. Augustin spunea într-o rugăciune: „Sufletele noastre nu găsesc odihnă până nu se odihnesc în Tine”. Și e ceva bine cunoscut de noi, că, sufletele noastre năzuiesc, suspină după cer. Acolo simt ele adevărata vieță și o dorese.

În impasuri și greutăți, când sarcina e prea grea, vieța prea amară, atunci ochii ni se ridică spre cer. Dece? Pentru că acolo e locul de odihnă, e pacea, e ceace vrea sufletul.

Există cer? Da, răspund în cor toți credincioșii Domnului Isus. Ei sperează în cer, cred în cer, sunt siguri de cer.

ASCULTAREA RUGĂCIUNII

„Cereți și vi se va da”.
Matei 7:7.

Sunt în viețile oamenilor lui Dumnezeu, date sigure, când s'au rugat și au fost ascultați. Foarte mulți credincioși pot depune mărturie, că au primit ceace au cerut în rugăciune. Și nu e o taină pentru cei ce citesc Evanghelia că, Domnul Isus a făgăduit ascultare rugăciunilor noastre. „Cereți și vi se va da” — a spus Isus. E aici una din aceste promisiuni, ba ce-va mai mult e asigurarea ascultării rugăciunii și primirea celor cerute.

Să observăm în cuvintele Domnului Isus, propunerea la îndrăzneală. „Cereți”, ne spune El. Și cu siguranță că dacă nu am fi avut aici această propunere, cum am fi avut îndrăzneală să cerem dela El lucruri mari, adesea peste puterile omenești? Noi ne cunoaștem încărcăți de păcate, abătuti prin traiul nostru dela voia lui Dumnezeu, avem aproape întotdeauna pentru faptele noastre o sfială, când ne rugăm. De multe ori ne rugăm și nu cerem nimic, cu toate că avem nevoie. Pareă nu îndrăznim. Iată acum pe Domnul Isus, că ne grăește „cereți”, și „îndrăzniți...”, dar „cereți în numele Meu”. Faceți cereri — vrea să spună El — în contul Meu. Prin credință, noi îl primim în inimile noastre pe Domnul Isus, și prin predarea absolută, noi suntem în El, și iată că un credincios se identifică cu

Domnul Isus, iar când vine în fața cerului cu rugăciune în numele Lui, cu toată siguranța că va primi.

Iarși, El ne spune să fim în așteptarea primirii răspunsului. Aici e un lucru foarte necesar nouă. Noi ne rugăm și nu așteptăm primirea răspunsului. Am vrea ca imediat ce am terminat rugăciunea să ne fi și sosit răspunsul. Psalmistul se roagă și adaugă „și aștept.” Isus ne spune, rugați-vă, cereți și vi se va da, dar așteptați. Toate își au timpul lor. Și de multe ori a fost bine, că nu am primit imediat ceace am cerut, mai târziu a fost o binecuvântare. El știe când să ne dea. Noi? Să cerem și să așteptăm, cu toată siguranța, că vom primi ce am cerut.

Apoi, în cuvintele Domnului e siguranța primirii răspunsului. „...vi se va da”, sunt cuvinte care alimentează speranța noastră, care ne ridică deupra prezentului. În ele e sămănată asigurarea că, rugăciunea noastră a ajuns în cer, a îndușat inima Tatălui, L-a convins și a obținut îndeplinirea dorințelor și urmează numai să primim. E dovada cea mai bună că, rugăciunea noastră nu a fost purtată de vânturi, ci primită în cer.

„Cereți și vi se va da”, e îmbolul nostru pentru o vieță mai rugativă.

MANA ZILNICĂ

Texte explicate pentru citirea zilnică a Bibliei

Traducerile sunt făcute de fr. NICIFOR MARCU

Duminică, 24 Noembrie.

Ca și cum l-ar vedea...

Ev. 11, 17—27.

Credința este fereastra sufletului, prin care se poate vedea pe Dumnezeu. Credința este telescopul sufletului, prin care sufletul apropie și privește, sau urmărește pe Tatăl său etern. Numai prin ochiul credinței îl putem vedea pe Dumnezeu aproape lângă noi. Toate și cele mai mari binecuvântări spirituale s'au luat, se vor lua și se iau numai prin credință. Cine nu crede, nu vede. A crede înseamnă a vedea.

Puterea credinței l-a adus la jertfă pe Avraam. Credința lui l-a adus pe Dumnezeu în mijlocul familiei lui Avraam. El trăia în așa fel ca și când vedea pe Dumnezeu. Dumnezeu răspundea unei astfel de credințe cu mari binecuvântări. Iar Avraam e gata să jertfească orice, numai ca să nu strice această prietenie cu cel prea înalt.

Puterea credinței l-a îndemnat pe Isaac, Iacob să transmită binecuvântările lor urmașilor. Aceasta e credința familiei. Nicio binecuvântare spirituală nu se pierde din familie, ci se transmite urmașilor. Azi părinți lasă moșteniri mari, averi, bani, ranguri, diplome și alte gunoaie, dar moștenirea adevărată le-o fură pe vecie.

Puterea credinței l-a îndemnat pe Moise să rabde cele mai mari înjosiri, umilinte și suferințe. Credința nu se răzbună, nu se mânia, ea privește țintă spre Dumnezeu în orice împrejurare. Trăiește în legătură cu Dumnezeu. În aceasta constă puterea ei minunată.

Luni, 25 Noembrie.

Cine are urechi să audă

Mat. 13, 1—9.

Învățătorul învățătorilor în cuvintele cele mai simple începe ca să descopere tainele Împărăției lui Dumnezeu, care s'au coborât în mijlocul oamenilor. Aici Domnul Isus nu le vorbește de ceva nevăzut, de idei înalte, pe care ei cu greu le-ar pricepe. El le spune despre lucruri, pe care ei le știu foarte bine. Aici Domnul Isus ne arată, că sămânța divină din noi se poate USCA. Aceasta înseamnă grijeri, dureri, ocupații, greutăți, care iau înfăietatea în noi. Sufletul tău poate fi înecat. Poți fi un mort umblător. Toți să creadă, sau chiar și tu să crezi că ești viu, când colo ești înecat. Aceasta e taina Împărăției lui Dumnezeu în inima ta — descoperi-o! UNUL
DA TREIZECI. Cam puțin cine poate

aduce puțin rod, poate aduce prin sfotare și mai mult. Totul se rezumă la faptul că, poți vedea oare roadele pe care le produce viața ta? Dacă ai văzut numai puține, nu te mai lăsa, ci mergi din putere în putere. Transformă valea plângerii prin puterea lui în valea desfătărilor eterne. Atunci grăuntele va aduce o sută. Dacă sufletul tău are urechi și aude, atunci nu te lăsa.

Marti, 26 Noembrie.

Urechi fericite

Mat. 13, 10—17.

„Dece le vorbești în pilde?” Ucenicii vedeau nedreaptă purtarea Învățătorului, adevărurile care trebuiau strigate în public clar și deschis erau declarate prin pilde interesante. Domnul le răspunde că lor nu le-a fost dat să cunoască tainele Împărăției cerurilor. Cum asta? Foarte simplu, oamenii care nu se interesau, care stăteau nepăsători, care criticau, care osândeau, lor nu li s'a dat să cunoască. Ei se ocupă cu lucruri, care le produc nimicirea și totuși ei se cred peste măsură de înțelepți. Ia seama, nu cumva în loc să te desfășezi în plinătatea Duhului, să te bucuri cu nimicirea ta.

Ocupă-te mult cu sfintenia și o vei avea din belșug. Ocupă-te cu ura, cu critica, cu nemulțumirea, cu vorbirea de rău și atunci toate aceste nenorociri le vei avea în tine, vei deveni un templu al șerpilor.

Domnul Isus completează printr-o expresie de-o frumusețe rară și minunată. Celui ce are i se va da, un val cheamă un alt val. O biruință în viața sfântă aduce alta biruință. Un păcat aduce alt păcat. Ferice de tine dacă urechile tale înțeleg: „Cine are i se va mai da.”

Miercuri, 27 Noembrie.

Să audă Cuvântul

Fapt. 13, 1—7.

Aici vedem lucrări mari și frumoase făcute de Duhul Sfânt în biserică fraților din Antiochia.

Unitatea în Duh. Ei slujeau Domnului și posteau. Dacă Duhul sfânt nu este în biserică, membrii n'au putere nici să slujească, dar nici să postească. Ei chiar în biserică sunt străini unii față de alții, vorbesc lucruri străine. Dumnezeu devine străin de inimile lor. O biserică numai atunci este o binecuvântare, când Duhul sfânt le-a cimentat pe toți într-o unitate sfântă. Rugați-vă pentru unitate.

Ascultare în Duh. Duhul Sfânt le-a pregătit ca să asculte. Ei au auzit glasul Duhului Sfânt. Este ca o statuie, de ca-

re Dumnezeu nu se poate folosi, și de care oamenii fug.

Dorința ca să audă Cuvântul. Când cineva ascultă glasul Duhului, oamenii vreau ca să audă și glasul lui Dumnezeu prin el. Oamenii sunt sătui de glasuri omenești, ei vor să audă și glasul lui Dumnezeu prin tine, le dai ocazie?

Joi, 28 Noembrie.

Grabnic la ascultare

Jac. 1, 17—27.

Binecuvântările practice sunt multe. Duhul Sfânt ne arată trei din ele. Aceste binecuvântări sunt practice, sfinte și rodnice.

Grabnic la ascultare. Dumnezeu dorește ca imediat să asculte acei, care au primit mântuirea. Orice neascultare e de cele mai multe ori foarte scump plătită. Cele mai mari nenorociri în viața omenească se întâmplă nu pentru că n'ascultă, ci pentru că n'ascultă la timp. Azi este timpul Bibliei, gândește-te, fii înțelept, fii grabnic, azi cere iertare cui i-ai greșit, azi mărturisește-ți păcatele, acum pocăiește-te, — vei vedea roade sfinte.

Încet la vorbire. Orice vorbire grăbită este nenorocire pentru cel ce-o ascultă. Fiecărui îi place, când cineva vorbește încet, liniștit, și cu mare pricepere. Orice fluxiu adânc curge lin și încet, — fii la fel.

Zăboinic la mânie. N'ai voie să vorbești nimic cu acel pe care ești mânios. atâta timp, cât mânia clocoțeste în tine. Cel mai bun lucru este, ca să stai undeva singur și să te rogi. Apoi liniștit și treaz poți vorbi.

Vineri, 29 Noembrie.

Cei ce văd, vor trăi

Ioan 5, 24—39.

Omul este o ființă imunită. Păcatul însă l-a omorât. Nimeni nu-l poate învia afară de Dumnezeu. Chiar Dumnezeu trebuie să se folosească de cuvinte. Dumnezeu prin Duhul Sfânt lucrează dinlăuntru în afară, iar Cuvântul Său lucrează din afară înlăuntru. Aparte de aceasta lucrare dumnezeiască omul este renorocit, prăpădit de păcat.

Cei morți vor auzi glasul Lui. Aceasta minune se întâmplă de două ori. întâi, când păcătosul, care e un înmormântat în păcate, aude glasul lui Hristos, iese din țărâdelegi, vine la El, este spălat, curățit și sfântit. Aceasta este întâia înviere. Biblia spune, ferice de cei ce vor avea parte de prima înviere, sau nasterea din nou. Apoi urmează a doua în-

(Continuare în pag. 7-a)

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

BOTEZ LA GATAIA. O mare bucurie a avut biserica din comuna Gătaia, jud. Timiș cu ocazia unui botez ținut de fr. Ioan Gruia.

FR. ȘTEFAN STUPARIU ajutat de fr. Mara Cornel, au îndeplinit căsătoria religioasă a fratelui Suciș Teodor cu sora Catița Morar din biserica baptistă din Cermei, jud. Arad.

TINERETUL BISERICII din Șepreaș, jud. Arad, a avut o frumoasă serbare la 10 Noembrie. Programul a fost condus de fr. Mara Cornel.

SURORILE Veronica Botoca, Aurora Motrescu și Magdalena Fericean, eleve în Școala Baptistă de fete din București, au făcut o misiune în biserica baptistă din Vermeș, jud. Caraș. Cu această ocazie surorile din biserică au fost organizate în societatea femeilor „Lidia”. La serbarea ținută în ziua de 27 Octombrie a. c., tineretul bisericii a contribuit cu poezii, soluri, duete și muzica din loc.

Mana Zilnică

(Urmare din pag. 6-a)

viere cu fericirile ei veșnice și minunate. Cine înviază de două ori, va muri o singură dată trupește. Deci acum trebuie să auzi glasul lui Dumnezeu, acum, ca să trăiești veșnic în fericiere.

Sămbătă, 30 Noembrie.

Nu auzeau

Aici vedem lucruri ciudate. Lupta puternică între Dumnezeu și om. Cât de mult se storceau oamenii ca să nu asculte. Ei călcău dreptatea în picioare, aveau mimi de mare răpitoare. Asupreau pe săraci pe orfani și nedreptățiau. Cântau ca să le răpescă puținele izvoare de existență. În lăcomia inimii lor rele ochii le scăpărau după aur, avere, câștig, asuprire. Astfel ei călcău dreptatea legilor lui Dumnezeu în picioare. Atunci, când nu simțești lipsa aproapelui, durerea aproapelui, atunci calci dreptatea în picioare inima îți e poate curată ca și cristalul, dar tare și văltoasă ca diamantul. Mila nu-i acolo, compătimirea nu-i acolo, chiar Domnul nu poate binecuvânta o astfel de inimă. Nu cumva și ție să-ți se potrivească cuvintele. Când te-am chemat, n'ai vrut să ascuți, adică nu mai auzeai, de aceea nici Dumnezeu nu te va asculta, când îl vei chema. Auzi sau te prefaci că n'auzi durerile aproapelui tău, care se sbate în moarte, suferințe și lipsuri? Ascultă și vei fi ascultat.

TINERETUL DIN BISERICA SACOȘUL MARE, jud. Timiș a avut o frumoasă serbare, la care a luat parte și un grup de tineri din Vermeș și Obianda. Programul a fost condus de fr. N. Lighezan și alții.

DESCHIDEREA NOII CASE DE RUGĂCIUNE DIN SAC, JUD. BIHOR, a avut loc la 10 Noembrie a. c. Serviciul divin a fost ținut de fr. Gh. Ochiș și Iosif Chiș. Au luat parte și tineretul din Beliu.

FR. TRUȚA IOAN a ținut în Arad la 3 Noembrie 1940, un botez cu 9 suflete. A cântat corul din biserica Șega și Betel.

IN ZIUA DE 10 NOEMVRIE a. c., a avut loc cununia religioasă a fratelui Maer Mihai cu sora Florica din com. Brănișca.

Serviciul religios a fost ținut de fr. Ilie Mârza. Orchestra din Deva a îndeplinit serviciul divin cu cântări de laudă. Cuvântul Domnului a avut o mare influență asupra sufletelor asistente.

FR. SILVESTRU UNGUREANU a ținut în Pătrăuți, jud. Suceava, la 20 Oct. 1940 un botez cu 8 suflete predate Domnului. Noii botezați sunt din 4 comuni.

IN ZIUA DE 30 Oct. a. c., a avut loc înmormântarea fr. Aron Mătuș de 57

ani, din Tulcea, jud. Bihor. Serviciul funebru a fost îndeplinit de fr. Ioan Bora, Teodor Bora și Zaharie Morgovan.

FR. TEODOR CENUȘA, a ținut la 7 Noembrie a. c., înmormântarea soriei Călia Sezonov din Tulcea, trecută în veșnicie după o grea suferință, în floarea vârstei, la numai 16 ani. La înmormântare a luat parte un public numeros.

Nou

Nou

Calendarul pe 1941 a apărut și s'a pus în desfășurare. Cine a făcut comenzi, le va primi. Intrucât nu a fost tipărit într'un număr mai mare, sfătuim pe toți cei ce doresc să-l aibă, să facă comenzile cât mai repede la

DEPOZITUL DE LITERATURĂ CREȘTINĂ

ARAD, Str. Lao Barna No. 4.

Condițiunile de vânzare sunt următoarele: Costul calendarului mare este de 12 lei bucata. La o comandă de 20—50 bucăți se acordă rabat de 15%. La o comandă de 50—100 bucăți se acordă rabat de 20%. La o comandă de la 100 bucăți în sus, se acordă un rabat de 30 la sută.

Costul calendarului biblic este de 3 lei bucata. La o comandă de 100 bucăți se acordă rabat de 20 la sută.

E o podoabă a casei pentru un an de zile să ai un calendar pentru anul 1941. Pentru anul acesta calendarul are pe lângă un conținut foarte bogat, câte un clișeu cu text biblic pentru fiecare lună, sfaturi agricole, și trei fotografii din orfelinatele noastre din Simeria și Prilipeți, precum și alte clișee frumoase.

GRĂBIȚI-VA ȘI-L COMANDAȚI!

Ce creștin ești?

1. Nominal, sau de fapte și adevărat?
2. Citești Biblia regulat, sau numai la biserică?
3. Trăești ceea ce înveți, sau uiți ceea ce citești?
4. Mergi la biserică regulat, sau numai când e vreme bună?
5. Trăești o viață nouă, sau continui pe cea veche?
6. Ești gata pe când vine Domnul, sau cauți să aduni ce e pieritor?
7. Ce cred oameni despre tine, că ești un copil a lui Dumnezeu, sau un păgân?
8. Dar tu ce crezi despre tine?
9. Mărturisești pe Domnul, cu fapta, sau numai cu cuvântul?
10. Nu dărâmi cu fapta, ce înveți cu vorba?
11. Ce mărturie îți dă conștiința ta despre mântuirea sufletului tău?
12. Unde vei petrece veșnicia?

I. Mârza

BOIERUL ȘI DOCTORUL

Un boier a plecat, acum câțiva ani, în străinătate, pentru a consulta un doctor vestit.

Boierul era bogat, înconjurat de dragostea familiei sale și lăudat de către prietenii lui. Credeți oare că era fericit? Nu, o tristețe mare îl copleșea și nici familia, nici treburile moșiei, nu puteau să înlăture această tristețe.

Familia lui era îngrijorată și l-a sfătuit să se ducă la mai mulți doctori. Aceștia l-au sfătuit să plece într'un oraș de munte, cu aer curat, să bea felurite ape vindecătoare, să audă muzică și să petreacă. Toate însă erau zadarnice.

Atunci un prieten l-a sfătuit să plece la un vestit doctor din străinătate.

Doctorul a cercetat bolnavul cu amănunțime și i-a zis: „Domnule, din cercetarea făcută trupului D-vs. nu-mi pot lămuri tristețea care vă apasă.”

— Cu toate acestea, zise boierul, sunt în primejdie de moarte! Ajutați-mi, domnule doctor.

— Oare această tristețe vine dintr'o dorință neîmplinită?

— Nu, nu doresc nimica. Sunt atâta de bogat, încât îmi pot împlini orice dorință.

— Ce vă frământă mai mult în aceste zile?

— Domnule doctor, ați atins o chestiune care îmi este neplăcută. Eu sunt liber cugetător; nu cred într'o descoperire dumnezeiască. Cu toate acestea, sunt frământat de o vedenie: **ultima judecată**. Mi se pare că ar fi venit sfârșitul tuturor lucrurilor. Văd o Ființă, așezată pe un tron, care mă îngrozește cu privirea-I aspră. Incerc să scap de acești ochi pătrunzători, dar în urechile mele răsună groaznicele cuvinte: „Duceți-vă dela Mine, blestemaților, în focul cel veșnic.”

— Dece aveți teamă de această judecată?

— Vieța mea apare, în ochii lumii, drept o vieță fără vină,

însă, în fața acestui Judecător curat și drept, văd că faptele mele cele mai bune sunt pline de păcat. Mă simt osândit, pierdut.

— Oare aceasta să fie cauza tristeței de nevindecat?

— Cred, pentru că această vedenie groaznică stă pururea în fața ochilor mei.

— În biblioteca mea am o carte veche, unde veți găsi leacul de care aveți nevoie, zise doctorul cu deplină încredințare.

El luă din rafturi o carte, care era mult întrebuintată, răsfoi paginile ei și, dând-o bolnavului, îl rugă să citească la locul arătat.

„El a fost disprețuit și lepădat de oameni, Omul durerilor și cunoscut cu suferința și ca unul de care ascund oamenii fețele, a fost disprețuit și nu L-am prețuit.”

— De cine este vorba în aceste cuvinte?, întreba boierul.

— De Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu, venit pe pământ pentru ca să ispășească pe cruce păcatele noastre.

— „Negreșit, El a purtat suferințele noastre și s'a împovărat cu durerile noastre; totuși noi L-am socotit lovit, bătut de Dumnezeu și chinuit. Dar El a fost rănit pentru fărădelegile noastre, a fost zdrobit pentru nelegiuirile noastre. Pedepsa păcii noastre era asupra Lui și prin rănile Lui suntem vindecați. Noi toți ne-am răstăcit ca oile, ne-am întors fiecare la calea sa și Domnul a descărcat asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor.”

— Ce însemnează lucrul acesta, domnule doctor?

— Că Fiul lui Dumnezeu a luat locul acelei păcătoș și că noi nu mai avem să ne temem de osândă.

— Să fie oare cu putință? Se poate oare ca cel drept să moară pentru cel vinovat?

— Citiți mai departe!

— „El a fost apăsător și chinuit, dar nu și-a deschis gura. Ca un miel dus la junghiere și ca o oaie care este mută înaintea celor ce o tund, așa nu și-a deschis gura.”

— Acuma înțeleg, domnule doctor, sunt îndreptățit prin mila artea lui Isus.

— Chiar așa este. Insuși Domnul Isus vă spune:

„Adevărat, adevărat vă spun că cine aude cuvântul meu și crede în Celce m'a trimis pe Mine, are viața veșnică.”

Boierul a primit vestea cea bună a iertării păcatelor și a plecat fericit dela doctor.

Un oaspete tăcut

Toți erau foarte ocupați în turătorie, în acea după masă de vară, când, pe neașteptate, a venit un oaspete tăcut. Nimeni nu i-a zarit nici când a venit, nici când a plecat. Cu toate acestea toți și au fost îngroziți de trecerea acestui oaspete, căci unul dintre lucratori căzuse la pământ: era mort.

Acest oaspete tăcut este MOARTEA. Ea vine fără veste și fără a da putință ca să se termine lucrul început.

Săptămâna trecută oaspetele groaznic a intrat într'o fabrică și a lovit un lucrător, care descărca un camion. „A avut bătăi de inimă”, au spus doctorii.

Așa poate să vină și la tine moartea pe neașteptate. De aceea ascultă cuvântul care spune:

PREGĂTEȘTE-TE SĂ ÎNTĂLNEȘTI PE DUMNEZEUL TĂU.

Dumnezeu ne spune:
„FIȚI GATA.”

Ești împăcat cu Dumnezeu?

răstignit pe cruce în locul tău. Vezi cât de mult a costat această împăcare și Dumnezeu a plătit-o. Nu te simți mișcat și rușinat, când vezi cât de mult te-a iubit Dumnezeu și totuși tu ai fost așa de rău față de El?

Acum Dumnezeu te chiamă prin Cuvântul Său să te împaci cu El.

Iată condițiile păcii: Dumnezeu îți dă iertare de toate păcatele tale din trecut prin sângele lui Isus, îți dă o inimă nouă ca să nu mai păcătuești, te face fiul Său, și moștenitor al raiului și al vieții veșnice. Acestea îți le dă în dar, iar tu trebuie numai s'o rupi cu lumea, să te pocăiești de păcatele tale și să te hotărăiești să ascultă de azi înainte de Cuvântul Său.